

tilstaaer, at det ved hine Forhandlinger er blevet mig aldeles klart, at denne Lov ikke fortjener, at Thinget giver den sit Bisald. Jeg skal kun udhøve, at naar en Lov indeholder i sig den Tanke, at de Byer, som ligge Nord for Dresfund, alligevel i visse Tilfælde skulle betale Dresfundstold, saa er Loven absolut forkastelig; den synes at være givet alene, for at begunstige Kjøbenhavn og Flensborg, og jeg kan ingen Grund tænke mig, hvorfor f. Ex. Aarhus og Aalborg ikke kunne fortjene paa samme Maade at komme i Betragtning til at nyde Begunstigelse.

Rothe: Da jeg antager, at Forsamlingens Pluralitet vil være enig i den Anskuelse, som er udtalt af den næstforegaaende Taler (Broberg), at det ikke er hensigtsmæssigt, at tage Realiteten af det foreliggende Spørgsmaal under Overvejelse, skulde jeg have anseet det for overflødigt, i denne Henseende at slutte mig til ham, naar jeg ikke troede, at det maatte være mig tilladt, navnlig af Hensyn til den Maade, hvorpaa Sagen vil blive opfattet udenfor denne Forsamling, at yttre, at naar jeg har ifinde at stemme for det foreliggende Lovforslag, ikke alene for, at det skal gaae til videre Behandling, men ogsaa for dets endelige Antagelse af Forsamlingen, saa skeer det alene af de Grunde, som ere anførte af den næstforegaaende Taler, nemlig, at jeg ikke anseer det for hensigtsmæssigt, nu at tage nogen Beslutning i Henseende til Realiteten, men for rigtigst at udsætte dette, indtil vi forhaabentlig kunne forhandle det med Deputerede fra Slesvig eller i alt Fald til vi klarere kunne see, hvorledes Forholdet mellem Kongeriget og Hertugdømmet Slesvig vil blive. Jeg maa imidlertid tillade mig udtryffeligt at ud-

tale, at det ikke skeer, fordi jeg enten billigere det Princip, hvorpaa Sagens Realitet er baseret, eller den Maade, hvorpaa dette Princip, dersom man undtagelsesviis skulde gjøre det anvendeligt i et vist givet Tilfælde, her er blevet udført, Med Hensyn til hvad den sidste ærede Taler nævnede, skal jeg jeg dog, da jeg har Ordet, ikke unblade at gjøre ham opmærksom paa, at den Bestemmelse i Loven af 1844, som han sigter til, netop har til Hensigt at gjøre, at der ikke bliver nogen Forskiel imellem de forskellige Byer i Landet, og ikke, saaledes som han antydede, at der blev en Forskiel imellem dem, idet den nemlig gaaer ud paa, at de Byer, som ligge Sonden for Sundtoldlinien, skulle faae den fulde Remission udbetalt, fordi de have betalt Dresfundstold, hvorimod de Steder, som ligge Norden for Sundtoldlinien, ikke faae den fulde Remission udbetalt, men kun med Fradrag af Dresfundstolden, som de ikke have betalt, hvorved de altsaa med Hensyn til dette Punkt komme til at staae ganske eens; men det hører, som sagt, til Sagens Realitet, som jeg forøvrigt endnu ikke anseer det for hensigtsmæssigt at gaae videre ind paa.

Rettelser.

- Nr. 110 Sp. 1740 L. 21 f. o.: „følgerigt“ læs: „følgerigt“
 — 114 Sp. 1810 L. 6 f. n.: „Skipperne“ læs: „de Skipper, der ikke benytte Lods“
 — 120 Sp. 1900 L. 3 f. o.: „de almindelige“ læs: „Armcens“
 — f. Sp. L. 8 f. o.: „Jugenttropper“ læs: „Infanteriet“.